

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 56. S. Simplicii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Joannem Episcopum Alexandrinum, sed ex Henotico, seu Zenonis Imperatoris Decreto, Petrum Mongum ad suam Communionem recepisse, idque contra Papæ opinionem quidem, sed amore Pacis tot Ecclesiarum, & ex Imperatoris mandato factum.

Sæculum V.
A. C. 482.

Papa, cui Acacii responsum minime placuit, rescripsit; ipsum non potuisse ad Communionem recipere Hæreticum damnatum, nec sufficiens esse Conversionis indicium, si Petrus Mongus Communionem Ecclesiæ Catholicæ secundum Henoticum Zenonis amplecteretur, nisi etiam Concilium Calcedonense, & Epistolam S. Leonis reciperet.

§. LVI.

S. Simplicii obitus, & Decretales ejus.

Dum Acacius deliberat, quid ad hanc Epistolam responsi daret, Simplicius Papa Mortalitatem exiit, postquam annos quindecim, & menses quinque Primam Sedem occupasset. Sepultus est ad S. Petrum, secunda Martii, anno 483. Dedicavit Ecclesiam S. Stephani in Monte Celio, aliam S. Andreae in Exquiliis, cujus hodie vix rudera supersunt, alteram S. Stephani prope S. Laurentium, itemque aliam S. Bibianæ. Presbyteros Hebdomadarios constituit, qui a quibusdam Ecclesiis nunquam discederent, sed ad con-

Sup. n. 34.
Lib. Pontif.

Hist. Eccles. Tom. VI. LII feren-

Sæculum V.
A. C. 482.

ferendum Baptismum, & Pœnitentiam administrandam emergente casu necessitatis semper adessent, scilicet ad S. Paulum in prima Urbis Regione, ad S. Laurentium in Tertia, ad S. Petrum in Sexta, & Septima. Non erraret forte, qui coniceret, Regiones reliquas fuisse a Gothis occupatas. Simplicius tribus Ordinationibus Mense Decembri, & Februario Presbyteros 58. Diaconos undecim, Episcopos ad diversa loca 36. creavit.

Ep. II.
Ep. 2.

Præter illas Epistolas S. Simplicii, de quibus meminimus, tres alias habemus. Prima data est ad Zenonem Episcopum Hispalensem, qua, cum sciret virum esse zelosissimum, ipsum Vicarium suum in Hispania pronunciat, mandatque, ut Canonum observationi invigilet. (*) Secunda Epistola dirigitur ad Joannem Episcopum Ravennatensem, & 30. Maji anno 482. data est. Eum severe reprehendit, quod invidia movente Episcopum, cui nomen Gregorius, invitum, & vi adhibita ordinasset. *Qui sua Potestate abutitur, inquit, meretur suo Privilegio privari, & ideo Frater meus Gregorius Ecclesiam Mutinensem ita reget, ut in re nulla tibi subjiciatur; sed si ei cau-*

(*) Hic videre est Vicariorum, & Nunciorum Apostolicorum initia.

sa nascatur, in qua ipsum agere oporteat, *Sæculum V.*
 vel se defendere, ad nos se convertat. (*) *A. C. 483.*

Epistola tertia Simplicii Papæ 19. Nov.
 475. ad Florentium Equitium, & Severum
 Episcopos data est. *Ex vestris literis cognovimus, inquit, Gaudentium Episcopum Aufidenensem quosdam contra Canones ordinasse; quapropter potestate ordinandi ipsum absolute privamus; (**)*
mandavimus vero Fratri nostro Episcopo Severo, ut, si necessarium fuerit, in illa Ecclesia ipse ordinet. Itaque illi, quos Gaudentius contra leges Ecclesiasticas ordinavit, Ministerio Ecclesiastico privati sint. Gaudentius non nisi quartam partem Redituum Ecclesiæ, & oblatorum a Fidelibus, quibus bene uti nescit, habebit. Partes duæ sartis tectis, & alendis peregrinis, atque pauperibus, impendantur; has Presbyter Onager sub pœna Depositionis, si dolum committat, administret. Pars quarta inter Clericos pro cujusque meritis distribuatur. Damnum Vasorum Sacrorum, quæ fuerunt alienata, Severi industria reparabit. Is etiam a Gaudentio exiget, ut Redituum Partes tres, quas per triennium in suos usus convertit, restituat.

LII 2 Hæc

(*) Ex his patet, quanta tunc temporis Papæ Jurisdictio in Italia fuerit.

(**) Hi, quibus vacat, Quæstionem movere hic possent, an Summus Pontifex de valore vel liciditate Ordinationis loquatur.

Sæculum V. Hæc Redituum Ecclesiasticorum Divisio,
A. C. 483. & usus notari merentur.

Lib. Pont. in
Simpl. Conc.
IV. Rom. to.
4. Conc. p.
1334.

Post Simplicii Papæ obitum Sedes non
ultra sex dies vacavit; inter hos Cleri-
cis, & Magistratibus ad S. Petrum con-
gregatis, Basilius Prætorio Præfectus, &
Regis Odoacri vices agens, locutus est
in hunc modum: *Haud dubie memoria
tenetis, Beatum Papam nostrum Simpli-
cium omnes fuisse exhortatum, ne, si se
Deus ex hac vita vocasset, Electio Nobis
inconsultis fiat, ut sic omnis tumultus tol-
leretur occasio. (*) Ideo miramur, ali-
quid sine nobis fuisse tentatum. Nunc
vero si vestræ Amplitudini, & vestræ San-
ctitati videatur, omnia, quæ ad futuram
Electionem pertinent, integra relinque-
mus, sed pro nobis, & Successoribus nostris
legem sequentem stabiliemus.*

*Nulla Hæreditas vel in Civitate, vel
ex agris acquisita, nec ornamenta vel ve-
sta sacra, quorum possessionem Ecclesia ha-
bet, vel habitura est, quocunque titulo,
vel quocunque prætextu, ab eo, qui jam
Episcopus eligendus est, aut a Successori-
bus*

(*) Partes aliquæ in Electione Episcoporum
Principibus Sæcularibus semper fuere. Id ve-
ro hic omnino singulare, quod Odoacer fue-
rit secta Arianus. Ceterum in Religione Go-
thorum plus ignorantia, quam obstinationis fuisse
videtur.

bus ejus alienari possint; talis alienatio nulla sit, sed alienans, & in alienationem consentiens, aut qui rem alienatam acceperit, Anathema sit. Ejusmodi Hæreditatem acquirentem non juvet præscriptio, sed eam cum fructibus restituere, ipse, & Hæredes ejus teneantur. Cuilibet ex Clericis jus sit, ut se tali alienationi opponere valeat. Res mobilis autem, si Ecclesiæ parvam utilitatem afferat, aut non nisi difficulter servari possit, æqua rei æstimatione facta, vendi poterit, & pecunia ad causas pias impendi.

Sæculum V.
A. C. 483.

§. LVII.

Felix Papa.

Pontifex Romanus electus est Felix, Romæ natus, filius Felicis Presbyteri, cujus Titulus erat ad Fasciolam; Is ferme annos novem Sacram Sedem tenuit. Felici quoque Joannes Talaja instabat, ut se Sedi Alexandrinæ restitueret; ille sua Ecclesia expulso in solatium dedit Ecclesiam Nolanam, ubi aliquot annis moratus, defunctus est in Pace. Cum adhuc Romæ ageret, Papæ penitius detexit, quam versuto ingenio Acacius esset; nam ubi Joanni Talajæ illa prælecta sunt, quæ Acacius de Petro Fullone, & Joanne, Sedis Antiochenæ usurpatore scripserat, Acacii fraudulentia ad ocu-

Lib. Pont.
Brev. Liber
18. p. 769.
Gesta de
nom. Ac.

Sup.